

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľky **V. J.**, zastúpená splnomocnenou zástupkyňou Ing. J. K., CSc., bytom J., proti odporčkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, **o žiadosti o priznanie invalidného dôchodku**, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. októbra 2008, č.k. 26Sd 299/07-39, rozhodol

t a k t o:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. októbra 2008, č.k. 26Sd 299/07-39 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporckyne č. X. zo 16. marca 2007 v spojení s zmenovým rozhodnutím odporckyne č. X. zo 4. októbra 2007, ktorým bol navrhovateľke priznaný invalidný dôchodok podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení od 4. januára 2007 vo výške 11.348 Sk a zvýšený podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení od 1. júla 2007 na sumu 12.058 Sk mesačne.

V odôvodnení rozsudku sa krajský súd postupoval podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4So/36/2008 z 24. júla 2008, ktorým mu bolo uložené preskúmať napadnuté rozhodnutia zo 16. marca 2007 ako aj 4. októbra 2007 a v plnom rozsahu sa stotožnil s právnym názorom odporkyne a uviedol, že posudkové stanovisko z 5. septembra 2007 bolo podrobne, vecne a logicky zdôvodnené v súlade s objektívnymi vyšetreniami a preukázanými zdravotnými ťažkosťami navrhovateľky a s ohľadom na existujúcu právnu úpravu a pri rozhodovaní z tohto posúdenia aj vychádzal.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podala navrhovateľka odvolanie a domáhala sa aby jej bola určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou vo výške 90% až 100%.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Z podkladov dávkového spisu je zřejmé, že navrhovateľka si na základe písomnej žiadosti uplatnila u odporkyne nárok **na priznanie invalidného dôchodku**, ktorý žiadala priznať podľa § 70 a nasl. zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým podľa § 70 ods. 1 a § 71 zák.č. 461/2003 Z.z. bolo žiadosti navrhovateľky **o priznanie invalidného dôchodku vyhovené** z dôvodu, že dosiahla pokles schopnosti vykonávať prácu o viac ako 70% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Z posudku posudkového lekára ústredia z 5. septembra vyplýva, že navrhovateľke boli zohľadnené pri určení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť všetky rozhodujúce a posudkovo významné ochorenia, teda choroba srdca - kardiomyopatia NYHA III a arteriálna hypertenzia WHO III a bola hodnotená podľa kapitoly IX oddielu A položky 1 písm. c/ prílohy č. 4 zákona 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení z rozpätia 60 až 80% vo výške 75%, pričom posudkový lekár vychádzal z priebehu ochorenia a pretrvávania jeho funkčnej závažnosti a zohľadňujúc pritom aj prítomnú hypertenziu.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že posudok o zdravotnom stave a miere poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť je úplný, objektívny a presvedčivý. Posudkový lekár ústredia zohľadnili subjektívne ťažkosti navrhovateľky v čase posudzovania. Aj odvolací súd mal preto za preukázané, že u navrhovateľky je taký pokles schopnosti práce v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, ktorý zakladá vznik invalidity o viac ako 70% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Pokiaľ navrhovateľka namietala určenú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a žiadala priznať 90 až 100% pokles pracovnej schopnosti, tak táto jej námietka je v danom prípade bezpredmetná, nakoľko zákon pri uvedenej diagnóze v prílohe 4. stanovuje percentuálne rozpätie 60 a 80%. Napokon už pri viac ako 70% poklese pracovnej schopnosti zákon predpokladá, že poistenec nie je schopný pracovať a preto podľa ust. § 73 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. nemá viac ako 70% miera poklesu schopnosti práce vplyv na výšku jej invalidného dôchodku, keďže jeho výška sa určuje ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Naopak u poistenca, ktorý ma pokles schopnosti najviac do 70%, tato percentuálna miera poklesu pracovnej schopnosti význam má, nakoľko invalidný dôchodok takéhoto poistenca sa určí ako súčin percentuálnej miery poklesu a priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia a aktuálnej dôchodkovej hodnoty.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne zo 16. marca 2007 a v spojení s rozhodnutím odporkyne z 4. októbra 2007 sú v súlade so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnej navrhovateľke nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. septembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová